

Direktiva o zaštiti osobnih podataka primjenjuje se na snimanje videozapisa pomoću nadzornih kamera koje je određena osoba ugradila na svoju obiteljsku kuću te usmjerila prema javnom putu

Direktiva međutim dopušta ocjenu zakonitog interesa te osobe u zaštiti svoje imovine te života i zdravlja, kako vlastitog tako i svoje obitelji

Direktiva o zaštiti osobnih podataka¹ dopušta, u načelu, obradu samo onih podataka za koje je odnosna osoba dala svoju suglasnost. Međutim, ona se ne primjenjuje na obradu osobnih podataka koju provodi fizička osoba tijekom aktivnosti isključivo osobne ili domaće naravi.

F. Ryneš i njegova obitelj bili su više puta predmet napada nepoznate osobe te su usto prozori na njihovoj kući bili više puta iznova razbijani. Kao odgovor na te napade F. Ryneš je na svoju obiteljsku kuću ugradio kameru koja je snimala ulaz u tu kuću, javni put kao i ulaz u kuću nasuprot.

Tijekom noći sa 6. na 7. listopada 2007. prozor na toj kući razbijen je projektilom ispaljenim iz pračke. Videozapisi nadzorne kamere predani policiji omogućili su identifikaciju dva osumnjičenika protiv kojih su pokrenuti kazneni postupci.

Jedan od osumnjičenih je međutim pred češkim Uredom za zaštitu osobnih podataka osporavao zakonitost obrade podataka koje je zabilježio Rynešov sustav nadzornih kamera. Ured je zaključio da je F. Ryneš stvarno povrijedio propise o zaštiti osobnih podataka te mu je odredio novčanu kaznu. U tom je pogledu Ured naveo, između ostalog, da su podaci o osumnjičenima bili snimljeni bez njihova pristanka kao i da se radilo o javnom putu, odnosno o dijelu ulice koji se nalazi ispred kuće F. Ryneša.

Povodom tužbe u sporu F. Ryneša protiv Ureda, Nejvyšší správní soud (Visoki upravni sud, Republika Češka) postavio je pitanje Sudu Europske unije predstavlja li snimanje videozapisa koje je proveo F. Ryneš u cilju zaštite svojeg života, zdravlja i imovine (odnosno, snimanje osobnih podataka pojedinaca koji su napadali njegovu kuću s javnog puta) obradu osobnih podataka koja nije obuhvaćena direktivom, zato što to snimanje provodi fizička osoba tijekom aktivnosti isključivo osobne ili domaće naravi.

U svojoj današnjoj presudi Sud podsjeća, ponajprije, da pojam „osobni podaci“ u smislu te direktive obuhvaća bilo koje podatke koji se odnose na utvrđenu fizičku osobu ili fizičku osobu koju se može utvrditi. Osobom koju se može utvrditi smatra se osoba čiji je identitet moguće utvrditi, izravno ili neizravno, a posebno navođenjem jednog ili više činitelja značajnih za njezin fizički identitet. **Stoga, slika osobe snimljene kamerom predstavlja osobni podatak jer omogućuje identificiranje dotične osobe.**

Također, videonadzor koji uključuje snimanje i pohranu osobnih podataka potpada u područje primjene direktive jer **predstavlja automatiziranu obradu podataka.**

¹ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 281, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 7., str. 88.)

Kao drugo, Sud je utvrdio da se **odstupanje** predviđeno direktivom u pogledu obrade podataka koju fizička osoba provodi tijekom aktivnosti isključivo osobne ili domaće naravi **mora tumačiti strogo**. Također, **videonadzor koji obuhvaća javni prostor i koji je zbog toga usmjeren izvan privatne sfere osobe koja provodi obradu podataka ne može se smatrati „isključivo osobnom ili domaćom aktivnošću“**.

Primjenjujući direktivu, nacionalni sud mora istodobno uzeti u obzir da njezine odredbe² dopuštaju ocjenu zakonitog interesa nadzornika koji se sastoji od zaštite imovine, života i zdravlja nadzornika i njegove obitelji.

Konkretno, prvo, obrada osobnih podataka može se provesti bez suglasnosti odnosne osobe, osobito kada je to nužno za provedbu zakonitog interesa nadzornika. Drugo, osoba ne mora biti obaviještena o obradi podataka koji se na nju odnose ako je davanje takvih podataka nemoguće ili bi uključivalo nerazmjerni napor. Treće, države članice mogu ograničiti područje primjene obveza i prava predviđenih tom direktivom kada je takvo ograničenje nužno za zaštitu sprečavanja, istrage, otkrivanja i progona kaznenih djela ili za zaštitu prava i sloboda drugih.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da, u okviru postupka koji se pred njima vodi, upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako veže i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

² Riječ je posebno o članku 7. točki (f), članku 11. stavku 2. i članku 13. stavku 21. točkama (d) i (g) Direktive.